ცნობის ფურცელი

№ 1737 ქუთაელ-დღიური გამოცემა 1896—1902 ოთხშაბათი, 27 თებერვალი № 1737

ფასდები ადგილ: ფული-წიგნებში—6 მან., ფულში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი «პატარა» პირველ გვერდზე—10 კ., მეორეზე—5 კაპ.

ხელის-მოწერა და ფასიანებები განსაზღვრავნი მიიღება „ბიბლიოთეკა-„ცნობის ფურც.“ რედაქციის კონტორაში ბაზრის დიდ ქუჩაზე, № 27 და ზ. გამ. ჯანიოვლოთა ამბავიანის კიოსკში (ეკლესიათის ეკლესიასის მეზობლის).

ხელ-მოწერილი წერილები არ დაიბეჭდება,—ფასიანები წერილები რედაქციის სახელებაზე უნდა გამოგზავნილნ.—პირადათა მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, ცარიელ-უქმეების გარეშე, ფაფუნ 11—1 საათზე.

ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Любитъ-Пурцели“—„Моамбе“. ტელეფონი № 372.

ძალიანა ხელის-მოწერა **1902** წლისათვის

„ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ-ᲪᲜᲝᲑᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘ“-ᲖᲔ

ᲡᲘᲠᲐᲗᲔᲑᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ

ᲧᲝᲕᲔᲚ ᲗᲕᲘᲣᲠᲘ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘ

„ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ“

(ᲤᲘᲚᲘᲞᲘᲜᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ)

ᲤᲐᲡᲘ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘᲡᲐ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ:

ᲙᲐᲛᲑᲘᲐᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ		ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲜᲐᲠᲘᲗᲕᲘᲡ	
1 წელი	10 Შ.	1 წელი	13 Შ.
6 თვით	6 „	6 თვით	7 „
3 „	3 „	3 „	5 „

ᲔᲜᲘᲜ „ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ-ᲪᲜᲝᲑᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘᲡ“-ᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ ᲗᲣᲗᲘᲡᲐᲛᲔ ᲙᲘᲓᲔᲚᲘ ᲛᲘᲦᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲤᲝᲡᲢᲘᲡ ᲮᲐᲠᲯᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ. ᲤᲘᲚᲘᲞᲘᲜᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲑᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲑᲔᲑᲘ.

ᲙᲐᲛᲑᲘᲐᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ		ᲡᲐᲮᲚᲘᲡᲐᲜᲐᲠᲘᲗᲕᲘᲡ	
1 წელი	6 Შ.	1 წელი	9 Შ.
6 თვით	4 „	6 თვით	7 „
1 „	75 „	1 „	90 „

ᲔᲜᲘᲜ „ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ“-Ს ᲛᲝᲛᲐᲚᲘ წელი ᲒᲐᲛᲝᲩᲬᲓᲔᲑᲐ, „ᲪᲜᲝᲑᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘᲡ“-ᲗᲐᲜ ᲔᲠᲗᲐᲓ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲐᲠᲐ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲑᲘ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲑᲔᲑᲘ.

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ: 1-ᲯᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲢᲠᲘᲥᲝᲜᲘᲡ—10 ᲙᲐ., 2ᲯᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ—5 ᲙᲐᲞ. 3-ᲯᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲓᲐᲜᲘᲪᲮᲕᲘᲡ, ᲛᲘᲜᲘᲛᲐᲚᲣᲠᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲝᲑᲘᲡ ᲜᲐᲯᲔᲚᲘ ᲔᲠᲗᲘᲡᲐ

ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ **ᲓᲐ ᲙᲝᲜᲢᲝᲠᲐ** ᲛᲓᲔᲑᲐᲠᲔᲝᲑᲡ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘ ᲥᲣᲩᲐ ᲓᲘᲓᲘ ᲥᲣᲩᲐ, **№ 27.** ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘᲡ **№ 372.**

ᲤᲝᲡᲢᲘᲡ ᲐᲓᲠᲔᲡᲘ: **Тифлисъ, въ редакцію „Любитъ-Пурцели“—„Моамбе“.**

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐ

ᲥᲐᲚᲐᲥᲘᲡ ᲗᲐᲕᲐᲠᲘᲡ ᲡᲐᲯᲐᲠᲝᲛᲝᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲛᲬᲘᲤᲝᲗᲐ ᲓᲐᲛᲝᲛᲬᲘᲚᲝᲑᲘᲡ

Ზ. Ი. ᲞᲐᲚᲚᲘᲐᲖᲘᲜᲘᲡ

რეკვეს ქალაქის ფაბრიკის ამმასპარობისა და კიბოშლელების ქალაქის ფაბრიკებისა.

ᲛᲗᲐᲕᲐᲠᲘᲡᲘᲜᲘ, ᲙᲝᲚᲝᲜᲘᲐᲚᲘᲡ ᲛᲘᲜᲐᲨᲣᲚᲘᲡ სახლში. **ᲑᲐᲓᲘᲜᲘ,** ᲛᲐᲓᲐᲒᲐᲡᲙᲐᲠᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲒᲠᲘᲒᲝᲠᲘᲡ ᲥᲣᲩᲘᲡ ᲙᲣᲗᲮᲔᲑᲨᲘ.

ᲥᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲧᲝᲕᲔᲚᲒᲐᲠᲘ: ფოსტის, საწერი, ᲬᲘᲜᲝᲡ, ᲡᲐᲚᲘᲜᲘᲡ, ᲒᲐᲖᲘᲡᲘᲡ, ᲡᲐᲑᲘᲚᲔᲑᲘ და ᲛᲣᲧᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲑᲝᲠᲪᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲩᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐ სხვ; ᲐᲒᲠᲝᲜᲝᲛᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲠᲘᲡ, ᲙᲝᲜᲓᲘᲪᲘᲝᲜᲔᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲔᲥᲘᲡᲗᲐᲕᲘᲡ ᲡᲐᲭᲘᲠᲝᲔᲑᲘᲡ.

(0—12)

ᲬᲐᲠᲬᲚᲘᲡᲘ ᲬᲚᲝᲑᲘᲡ ᲥᲣᲩᲘᲡ

„ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ“

ᲒᲐᲮᲝᲜᲔᲑᲐᲡ შემდეგ ფასებით: 1894 ᲓᲐ 1895 ᲬᲚ.—ᲛᲗᲔᲚᲘ-ᲛᲔᲠᲔ ᲛᲐᲜᲓᲐᲢᲘ; 1896, 1897, 1898 ᲓᲐ 1899 ᲬᲚ.—ᲨᲣᲜᲘᲡᲨᲣᲜᲘ ᲛᲐᲜᲓᲐᲢᲘ; ᲛᲝᲚᲝᲜ. 1900 Წ. ᲫᲘᲠᲘᲗᲐᲓᲘ 1901 Წ. ᲮᲔᲠᲘᲗ ᲛᲝᲜᲔᲚᲘᲠᲘᲜᲐᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲠᲔᲓᲘᲗᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ.

ᲥᲐᲚᲐᲥᲘ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ ᲛᲘᲜᲐᲬᲔᲠᲘᲗᲘᲗ ᲬᲘᲜᲝᲡ ᲤᲣᲚᲘᲡ ᲒᲐᲠᲔ. ᲫᲝᲛᲘᲡ ᲛᲝᲜᲔᲚᲘᲠᲘᲜᲐᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲠᲔᲓᲘᲗᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲒᲐᲛᲝᲩᲘᲜᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲬᲘᲜᲝᲡ ᲤᲣᲚᲘᲡ ᲒᲐᲠᲔ.

ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ, ᲒᲠᲘᲒᲝᲠᲘᲡ ᲥᲣᲩᲘᲡ ᲙᲣᲗᲮᲔᲑᲨᲘ, ᲑᲝᲠᲪᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲩᲘᲜᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ ᲛᲔᲠᲔᲓᲘᲗᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲗ: „ᲪᲜᲝᲑᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘᲡ“-Ს № 36-ᲨᲘ, ᲢᲔᲠᲔᲤᲝᲜᲘᲡ № 8-ᲖᲔ.

(0—12)

ᲤᲘᲚᲘᲐᲚᲘ ᲙᲔᲠᲫᲝ ᲡᲐᲛᲧᲣᲠᲜᲐᲚᲝ

ᲛᲘᲦᲔᲑᲔᲡ ᲓᲦᲔᲡᲐᲡᲬᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲐ.

ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე, ცარიელ-უქმეების გარდა

ᲓᲦᲔᲑᲘ:

Ზ. Ი. ᲒᲘᲠᲘᲜᲔᲚᲘᲡ—ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ სნეულებანი 8—10 საათამდე.

Ზ. Ა. ᲒᲝᲓᲝᲒᲐᲜᲝᲕᲘᲡ—ნერვების და წამდობა ᲒᲐᲛᲝᲩᲘᲜᲓᲔᲑᲘᲡ 9—10 საათამდე. ᲮᲣᲗᲘᲡᲐᲛᲔ და ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲙᲘᲚᲐᲨᲘ.

Ზ. ᲤᲘᲚᲘᲞᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲛᲔᲜᲯᲘᲜᲘᲡ და ᲡᲐᲑᲘᲜᲘᲡ 9—10 საათამდე.

Ზ. ᲒᲐᲠᲑᲘᲡ—ᲛᲔᲜᲯᲘᲜᲘᲡ და ᲡᲐᲑᲘᲜᲘᲡ 10—11 საათამდე, ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝ ᲓᲐ ᲮᲣᲗᲘᲡᲐᲛᲔ ᲙᲘᲚᲐᲨᲘ.

Ზ. Ა. ᲒᲝᲚᲘᲪᲘᲜᲘᲡ—ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ, ᲣᲠᲚᲔᲑᲘᲡ და ᲒᲘᲜᲔᲙᲝᲚᲝᲒᲘᲘᲡ 10—12 საათამდე.

Ზ. ᲓᲔᲛᲘᲢᲠᲘ ᲛᲐᲠᲗᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲛᲔᲜᲯᲘᲜᲘᲡ და ᲡᲐᲑᲘᲜᲘᲡ 11—12 საათამდე.

Ზ. ᲐᲜᲐᲢᲝᲚᲘ ᲛᲐᲠᲗᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲛᲔᲜᲯᲘᲜᲘᲡ და ᲡᲐᲑᲘᲜᲘᲡ 11—12 საათამდე.

Ზ. ᲓᲐᲕᲘᲗᲘ ᲛᲐᲠᲗᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲛᲔᲜᲯᲘᲜᲘᲡ, ᲝᲠᲛᲝᲒᲘᲡᲐᲛᲝᲜᲘᲡ, ᲛᲝᲜᲐᲢᲝᲜᲘᲡ და ᲨᲠᲘᲤᲢᲘᲡ 12—1 საათამდე.

Ზ. Ზ. ᲒᲝᲓᲝᲒᲐᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ნერვების და შინაკანი 12—1 საათამდე.

Ზ. Ა. ᲒᲝᲒᲘᲐᲜᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—სიფილისის, კანის და სასქესოების 1—2 საათამდე.

ᲖᲗ. ᲐᲚ. ᲨᲘᲠᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲨᲠᲘᲤᲢᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲛᲝᲜᲘᲡ, ᲝᲠᲛᲝᲒᲘᲡᲐᲛᲝᲜᲘᲡ და ᲨᲘᲠᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ 1—2 საათამდე.

ᲡᲐᲦᲐᲛᲝ:

Ი. Გ. ᲗᲣᲗᲐᲠᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ 5—6 საათამდე.

Ი. Ა. ᲒᲝᲚᲘᲪᲘᲜᲘᲡ—ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ და ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ 5—6 საათამდე.

Ზ. Გ. ᲓᲔᲓᲘᲐᲠᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ და ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ 7—8 საათამდე.

Ზ. Ა. ᲒᲝᲒᲘᲐᲜᲘᲜᲝᲕᲘᲩᲘᲡ—ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ, 10—12 საათამდე.

ᲡᲐᲣᲜᲘᲕᲠᲝᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘ: ᲡᲐᲦᲐᲛᲝ 10 ᲡᲐᲐᲗᲘᲡ.

ფასი რჩეული და დარიგებისა 50 კაპ.; ო	რაციები და ᲥᲠᲘᲜᲝᲚᲘᲜᲘ ᲛᲝᲠᲘᲜᲯᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ. ᲔᲠᲗᲘ ᲥᲠᲘᲜᲝᲚᲘᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲣᲤᲐᲡᲝᲐ.

ᲛᲘᲠᲔᲚᲘ ᲬᲘᲜᲐᲡᲬᲐᲠᲘ ᲛᲝᲐᲛᲑᲔᲨᲘ, ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲜᲝᲛᲠᲘᲗ № 24.

Დ. ᲒᲐᲜᲘᲔᲚᲘᲡ

ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲡ ᲒᲐᲛᲘᲜᲐ „ᲪᲜᲝᲑᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘ“-Ს.

ᲒᲐ. ᲬᲘᲚᲘᲜᲘᲡ ᲬᲘᲜᲔᲚᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲜᲐᲨᲘ, ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ, ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲜᲐᲨᲘ, ᲡᲐᲚᲘᲠᲜᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲜᲐᲨᲘ.

(0—19)

ᲙᲘᲜᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲐ

„ᲬᲘᲜᲐᲡᲬᲐᲠᲘ, ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ. ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲗᲐ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲠᲝᲡᲗᲐᲜ“ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲥᲣᲩᲐ, № 27, ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘᲡ № 372. ᲙᲚᲘᲜᲘᲙᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲒᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲣᲚᲘ ᲡᲣᲠᲐᲗᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲑᲝᲠᲪᲚᲘᲡ ᲨᲔᲮᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ.

ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲘᲙᲘ

ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘᲡ ᲫᲔ

ᲛᲐᲒᲜᲘᲢᲘᲡᲛᲘᲠᲘ

ᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲧᲝᲕᲔᲚᲓᲦᲔ ᲬᲘᲜᲐᲡᲬᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲐᲚᲗᲐ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲕᲐᲓᲛᲧᲝᲤᲝᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲗᲐ 12—2 საათამდე და საღამოთი 4—5-ᲛᲓᲔ. ᲛᲘᲙᲘᲚᲘᲡ ᲐᲓᲠᲘᲪᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲥᲘᲛᲔᲗᲐ: ᲥᲘᲜᲘᲜᲐᲠᲘ, ᲛᲘᲙᲠᲝᲡᲙᲝᲞᲘᲡᲗᲕᲘᲡ და ᲑᲐᲢᲠᲐᲩᲘᲜᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲬᲘᲜᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲕᲐᲛᲘ. ᲝᲠᲤᲐᲜᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, № 40, ᲗᲣᲗᲚᲘᲡᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘ.

ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲘᲙᲘ

ᲒᲐᲚᲕᲐᲜᲘ ᲓᲐᲒᲘᲜᲐᲨᲘᲐᲫᲔ

ᲨᲘᲜᲐᲣᲚᲘᲡ და სახლიში სნეულები ავადმყოფებს იღებს დილის 9—11-ᲛᲓᲔ და საღამოს 5—7 საათამდე. რეტუტის ქუჩა № 24

Დ. ᲒᲐᲗᲣᲗᲘᲜᲘᲡ

ᲛᲘᲦᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ „ᲪᲜᲝᲑᲘᲡ ᲤᲣᲠᲪᲔᲚᲘ“-Ს.

ᲒᲐ. ᲬᲘᲚᲘᲜᲘᲡ ᲬᲘᲜᲔᲚᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲜᲐᲨᲘ, ᲨᲘᲠᲘᲜᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ, ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲜᲝᲛᲠᲘᲗ № 21. (ᲒᲠᲘᲒᲝᲠᲘᲡ ᲥᲣᲩᲘᲡ ᲛᲘᲛᲠᲯᲕᲔᲚᲘ). ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘᲡ № 271. (ᲬᲚ)

ᲣᲬᲔᲡᲓᲐᲕᲐᲜᲝᲛᲘᲡ ᲒᲐᲒᲐᲠᲗᲚᲔᲑᲐ

II

ამრიგად, როგორც წინა წერილში განვმარტეთ, სახაზინო გლეხები, წინაადგილ ბ. ტელილიანის ტრაქტირსა, სახელმწიფოო მიწას მოსაკეთრენი კი არ არიან, არამედ მოსაკუთრენი. ამას გვეუბნება 1 მაისის 1900 წლის ის **ᲓᲐᲪᲕᲐ** კანონი, რომელმაც ეთითქვა „სამფლობელ გაარკვა“ გლეხების სე-ბ-ᲔᲚᲘ და სახაზინო მიწა „მათ საკუთრენდ სცნო“. როგორც ეწერა, ყველა ეს მართალი არ არის და ახალის კანონის გამოქვეყნით მხოლოდ ის მოხდა, რომ სახაზინო გლეხების მდგომარეობა იურიდიულის მხრივ სრულიად გაშორკვა.....

იტყვიან, რა ცუდია, რომ გლეხები მხოლოდ ბოსტანებელნი არიან მიწისა და არა მოსაკუთრენიო? სახელმწიფო ამის თავდებია, რომ მრწამ გლეხი ვერც გაპყიდის, ვერც დაიარიავებს და ამრიგად ვლეხის სასარგებლოდ დარჩებიო. ეიდიე, ყველა ეს კარგია. მხოლოდ სახელმწიფოს შეუძლია სახაზინო გლეხები მოსაკუთრენ გაბმალოს და ამასთანავე ალუკრანლოს მიწის ბაკეთება-დაგრეგვა. რუსეთის ბიდა გუბერნიებში ამგვარი წესია შემოღებული. ჩვენ გვგონია, რომ ჩვენ მაც შეიძლება ამგვარი წესის შემოღება.....

ბ. ტელილეანი ეგვიჯავება, შემდეგ წერილებში მოვიფარაკავ.ან დაწერილებით ამ გლეხების მდგომარეობაზე და დაგანახვებთ ნათლად მათს გარემოებასო. ამიტომ ამის შესახებ ლეიტ ჩვენ ლიარას ვიტყვით. ამ ეკმად დაეუბარებენთ ისეც სახაზინო გლეხების მიწის რაოდენობას.

ბ. ტელილეანი აქაც სკეფცა, აქაც სანამდეიფლის დაშორაკეფლია. ის მხოლოდ გლეხკაცის სიმდილის გამოსახველ ციფრებს ვეკარგნენს და მიწით ლარიბ გლეხებზე ეფლა, ერას ვეეუბნება. ამიერეთ 941 სახაზინო სოფელიათ. ამ რაცხვიდან 5 სოფელს აქვს (კომლეფლიდან) 200—449 დესეტინამდე, 52 სოფელს—100—200 დ., 59 ს.—60—100 დ., 89 ს.—30—40 დ., 46 ს.- 25—30 დ., 65 ს.—20 -25 დ., 24 ს.—18—20 დ., და 31 ს.—16—18 დესეტინამდეო [1]). ბ. ტელილეანი აქ სწყვეტს თავის სტატისტიკას და ამ ციფრებზე, რომელიც ჩვენ მოვიფაენეთ, არას ამბობს. ახლოოდ ვვეხაკვალეფლებს, რატომ მიმალეთ სახაზინო გლეხების შესახებ მაჩვენებელი ფაქტებიო. ამაზე ქვემოდ ვვეძახეს ლაპარაკი, ხოლო ახლ კი ჩვენის მხრივ ვეტყოვეფლებთ ბ. ტელილეანს, რატომ დამალი ინ, რაც დასაბალი არ იყო. ბ. ტელილეანს არ უნდა წიეფარებინა ხელი იმაზე, რომ 72 სოფელს (კომლეფლად) 3—4 დეს. მიწა უჭირავს, 44 ს.—2—3 დეს., 26 ს.—1—2 დ. და 20 ს.—0—1 დეს. რატომ არა სთქვა, რომ ტელილის გუბერნიაში 2034 სახაზინო გლეხია, რომელსაც არც ერთი მტკვალი ნაფელი არ უჭირავს და რომ ამის გამოსარჩილი იმეფლებულნი არიან 49611 დეს. მიწა ილილ საოკარიოდ?. ყველა ამისი თქმა საკირო არ იყო ბ. ტელილილისთვის, მაგრამ ეფტარი ვეეუბნება: „ნუ თუ ოფლელი, რომელსაც 60—449-ᲛᲓᲔ დეს. მიწა უჭირავს, მართალ სამდეფილ მეგატარეს არ ეკერეფნა“?! („იავერიაზ“ 37). სახაზინო გლეხი ეგზარქოსსეფთ უზარეველოლიფო, ან რის დამტკიცება ჰსურდა „იავერიის“ პუბლიკისტს და ადვილად გასაგებია, ყველა ზემო ალნშნეფლი რად დასტოვა უყურადღებოდ.

გასაგებია ალრეეფე ისეე, რომ ბ. ტელილეანი არაფერს არ ვვეეუბნება არც ბიწის უთანასწორობა ვანაწილეფლის შესახებ სახაზინო გლეხთა შორის, არც მოყვანილ ციფრიანს უტყეარ მნიშვნელოობას ვვეხსნის და არც ოფიციალურ აზრს ვვიეუწყებს ვლეხების ნამდვილ მდგომარეობაზეფ. ყველი ეს „ინსაიეფრადფლია. ბოსანანეფი, რას ამბობს ოფიციალური ვანმოყვანეფი: „ტელილის გუბერნიაში 52 სახაზინო სოფელიდან ერთ ფარგალში (ᲒᲐᲛᲝᲗᲘᲡ ᲝᲠᲘᲗᲘ) მიწა მხოლოდ 12 სოფელს აქვს. რამდენად დაკეუწელი მიწა, იქიდანაც სჩანს, რომ ზოგიერთ სახოგადოებების ნადელები სოფელნენ 8—20 ეერსის მანძილზეა მთაროტეფილი. სასოფლო მიწას ზრარად ხან კერძო მოსაკუთრის მამელი ჰყოფს, ხან სხვა მეზობელ სოფლების მიწა. ამისთვის თითქმის ყოველი ზორის ზედაბერ მიწა შეუუმუშავებელი რჩება და ნახირისთვის ანსაოკაროდ გასაკეფნად თუ ბრის გამოსადგეგიო.[2]) ამის გარდა, მხეფდელობაში მისადგა ისიც, რომ ტყეფლის ბუებენაში ტყსოფლის და გერმანელების ახალშენებია. მარტო გერმანელებს უკრიათ 14880 დეს. თითო კომლს—26 დეს. 1848 კ. ᲗᲐᲕ. (ibid).

ყველა ამას რომ ჩაფიქრებოდა ბ. ტელილეანი, ადვილად გაიგებდა, ჩვენი სახაზინო გლეხის სე-ბ-ᲔᲚᲘ აკრე რაკომ არ შეეხანი და რატომ არ აღმოფრთოვანა ამ ვარიმეფლმა, რომ ტყეფლის ბუებენაში ზოგიერთი კომლს 60—449 მიწა დეს. უკირავს.

ხოლო არ უნდა დავივიწყოთ უმთავრესი კითხეა, რომელმაც ვამოიწვია ჩვენი კამათი. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, მარტო გლეხების ბიეერეფეფთ მდგომარეობაზეფ რომ ჩაბოგვედეთ ლაპარაკი და ხაზი არ გვგეფცოო ინმოფთეს, რომ ამ ბეერეფების უმთავრესი მიზეზი ჩვენს ზოოდებთა შორის მიწის უთანასწორობა ვანაწილები არის, „იავერია“ არას იტყოფდა, დაგეეთანხმებოდა კიდეეც. ბაგრამ ზოგიერეფ ინტერესს შეეგეფდა, და ან „იავერია“, რომელიც დასდამთან სიარულს ეარ-ბეფოდა, თუნდაც კლასეფბრივი და დასეფბრივი აზრეფთი ყოფილა გასმეეფთ. ეს აზრის დაინეფვისთეეს, რომ ჩვენი თავად-აზნაურობა არაეერ ზეკაბა და მაინ ეკონომიური ინტერესი არ ეენთაფოდეფდა ზეკრამოეფილ სოფლელი კაცის ინტერესეს, ვეემტკიცებს, ჩვენს მაღალ ზოოდას, საერთოდ ალეეფოდეს, მიწა ცოტა უკირავს და ამისათვის იგი სხვას ეეიჩვის ვეერ შეეცილებო. ოფიციალური სტატისტიკის ცნობა (1260406 დეს. მიწა) ქართველ თავად-აზნაურობის მიწის მეფლობელობაზეფ კი არ ვვეთითებს, არამედ სახოგადოდ ტფ. გუბ. ყველა მეკუთვნებელ პრიეეფლეფიან ალეფარეფ ზოოდებზე. (ᲞᲠᲘᲕᲘᲚᲔᲒᲘᲘᲐᲜ ᲡᲝᲡᲚᲝᲒ.). 3330 მამელი, რომელიც 1260406 დეს. ზეიცავს, ეკუთვნის დიდ მთავრის, თავად-აზნაურობას, ბეგეფს, ალალრეფს, სამფდელოებს, მოქალაქეთ, საეეკლესიოფლს, ეკკლესიებს და სამფერნო და საეზო ეზეფებთან ᲡᲮᲚᲐᲜᲓᲐ-ᲓᲐᲮᲚᲐᲜᲓᲐ. ყველა ამათ საერთოდ ალეფბეფლია. მითომ ახლა რაა? გლეხებს რა ეზატებთ, რომ ეზარმაზარი მიწის სიარეკე სხვადასხვა პრიეეფლეფიი ალეფარეფ ბირთ შორის არის განაწილებეფლი? ამაეფ თის ტერორეფთა რომ სხეის ხელში გაგდდა ფილ, რა ეზატებთ მკეფრ მეეზოგრეფლებს? სეეოოდ ეს ეკრეფთაება ბეკეფნა ᲒᲐᲛᲝᲩᲘᲜᲓᲐ ᲛᲐᲒᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲬᲐᲡ ᲛᲘᲬᲘᲡ ᲒᲐᲖᲔᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ, ᲧᲣᲦᲠᲘᲡ

როკა წოდებია და კლასთა შორის ურთიერთობაზეა ლაპარაკი, სხვა-დასხვა ხარისხის და პროვინციების კაცები კი არ უნდა გვყვნდეს მზედეკლო

← პოლიციის მე-3 ნაწილში 24 თებერვალს, შუადღისს, ტფილისის მოქალაქე ანთონოსაკოვს ბორისალის ბაზის მეზობელის კერძის ნაგურნალიანთის ნენამ ნიანაური ჯიბიდგან ჯიბიდან ამოუღია რვეულები, 5 ბანკ. ლირაანი და სალდაკ 3 მანეთია. კარგა ხანს ძებნის შემდეგ ისაკოლეი დაუბერთან და ხასამბალოს პახუხის ვეებში მიუკიანი.

← პოლიციის მე.2 ნაწილში, შუადღისას 24 თებერვალს, ტფილისის მოქალაქის შეიდლენ ვეტერინე ბოგმანიმენ განუცხადა, რომ მის ბინის-სამზარეულოდან ფიალა ბორბოლა-ანმენობაგანმენ მოპარეს ოქროს ხელის ერთი მოგეკეთის ბილეთი № 8897 383 ბანკნოტა. ბოგანიმენ ეძებ განაცხადა თავის ტუტანაზე ტფილისის მოქალაქე ვასილ ფარხოროზე, რომელიც უკვე დაპატიმრეს.

შემახიის ამბები

წითელი ჯვრის საზოგადოების კიაკანის ოლქის სამმართველოს წარმომადგენელმა ბ. მალინინმა, რომელიც კიაკანის მთავარ-მართველმა შემახში გაგზავნა, 25 თებერვალს შემახიიდან მთავარ-მართველს გამოუგზავნა დეპეშა „სანტარული მდგომარეობა შემახის ოლქში ამ მეტოდებისთა ჩინებულია. ბაზარში და აქა-იქ ქალაქში წესრიგნაინი ვიპოვნა დაიწყეს. ღამის პირველ საათზედ კარგა ძლიერი მოხმა ჭკა იყო. სამალაო შეხოვრებნი კურთხეული ისსენებენ ყველი თავის მფარველთა“.

შემახიიდან სწერენ გაზეთ „ცისას“: „ეხლო ნამდვილად დადგინდეს, რომ 31 იანვარს პირველად მოწა იქნა სწორედ 12 საათ. და 53 წ. დღით. შეკრებილის ენობებით დიდ მიწის ძერას შემდეგი მოსკეთ: 12 ს. და 53 წ. შემახა სამნაწილად შეიჩეკა, ასე რომ დამსწრეთა, რომელნიც თვალ-ურის აღებენ-დნენ მართალ-მდიდებელითა ტაძარს, დაინახეს, როგორ გაეძ-ვამოკანენდა ტაძრის გუმბათი, რამდენნიმე წუთის შემდეგ მიწა შეინარჩა ქვეიდან ზევით, გუმბათი შეხტა თავის ალაგზე, ამ შენარჩეთან ყველა სახლები დანგრია. შემდეგ კიდევ განმეორდა ძლიერი მიწის ძერა, რომელმაც გადისაროა ტაძრის გუმბათი, ჯალ-მენოთის გუმბათი და ყველაენ, ბანის სახურავები სამრეთი დასავლეთისაკენ გაისხოოა. პირველი მიწის ძერა ერთ წუთზე მეტი არ გაგრძელებულა. მაგრამ ის შემახიისთვის ღირდა ათობით ბილიონნაბი და გარშემო სოფლებისთვის-ასი ათასობით. ხუთი ათასი დაქცეული სახლისაგან სამნელი მტვერი დადგა, ბნე დაანბელა. მთელი მცხოვრებები გარეთ გამოკვეფნენ; ალიაქოთი, შიში, უკუეშეთ სინნელე! პირველ ჯერობაში შემახიიდან გავიდა ხუთი ათას კაცზე მეტი. ეხლა ოქნდა ალენიშნოთ, შემახიელები უკანა ბრუნდებიან, გიოგეს, რომ მთავარ-მართველმა გადასწყვიტა, ქალაქი თავის ალაგს დასტოვოს. ძნელია იყო შემახელებისთვის სამეფლოდ ქალაქის თავის დანგებნა. სად უნდა წასულიყენენ? სად შეეყოლთ დასახლებად? შემახა რამდენჯერმე დაიქცა მეცხრამეტე საუკუნეში, მაგრამ ისევ აშენდა, ეხლაც ისევე იქნება...

ცეცხლ-მფრქვეველი ადგილი (ვულკანი), რომელიც შემახიიდან აღმოსავლეთით ათი ვერსის მანძილზედ იმყოფება, კიდევ ისევის ტალახს, ცეცხლს და ოზთიანს. პირსაგალმენი, ეკიბინ-ტალის დასწერეთ, მთის ფერდობზე მიწა ბიანდეგა, სიგრძით ერთ ვერსამდეგ, სიგანით საფუძველ, სიღრმით ორი საჟენი იყ ნენა. ჩვენნაი, რომ მიწის ძერის გამო მიწა ჩამოცურებულია.

შემახაში ბაზარალებულია შესაწირავად მოვიდეთ ¿6. სოფიო მიქელთანისაგან 5 მან...

ცსარაგენთანა შემახეველი და ვასწორანი შეცდომანა: ბ. დიდ. სარაჯიშვილმა შემახეოლის სასარგებლოდ შესწირა 500 მან. და არა 300, როგორც ამას წინად გვქონდა გამოცხადებული.

ᲓᲣᲚᲘᲡᲘᲡ «ᲗᲐᲛᲐᲨᲘ»

საადრესო სტოლის საქმე განაადლეს ჩვენ-ბა ხმასწერმა. ოფიციალ გვინასაკენ, რომ მთელ დაწერცხელებას ასე უცანად შეეცალოს ანრი. 18 თებერვალს საბუთმ თითქმის ერთმანად გადასწყვიტა—საადრესო სტოლი სახაზალოთ იქმნება ქალაქისათვის და ამიტომ ისეე ადმინისტრაციას ჰქონდეს იგია, 25 თებერვალს კი იგივე საბუთ სხვე ანრის ადგილ: საადრესო სტოლი 6—7 ათას მანეთს წმინდა შემოსავალს მოაკეკეთს და ამიტომ გიუქმდეს წინანდელი დადგენილება, ამიგიარნოთ საგანგები კომისია და შეეკეთ სხდომაზე მოგვხსენებელ დაწერილებითი ცნობები საბუმს ზოგიერთ ურაწმენო ითმების დასარწმენებლადო. სულ ფარალო რამ ფიწყდებათ—თუ საადრესო სტოლი ისე შემოსავლანი და სახეირო იყოს, მაინ ეხლანდელი პატორანაში მას თავისთვის შეინახავდნენ და ქალაქს ან უფეშეშეშებენ. ფეშეშეშის დრო დიდი ხანია წაეიდა.

ძალიან ბევრი ილაპარაკეს გადამდეს ეწინთ ავადმყოფთათვის ავეიტელ ბარაკების კერეტიზე. ეს ბევრი ლაპარაკი გამოიწვია იმ გარემოებამ, რომ ბეკოთ ხმისნებს წინდაწინეე არ ეფიკითხთ დაბეკოდი მოხსენები და ბ. სტეფანოვმაც ვერ მოახერხა გადეეგინებენინა ხმისნებისთვის მოხსენენის შინაარსი. ნახეეთნი სათი მარტო ითის გამოარკვევეს მოაწილეს, თუ რამდენ ავადმყოფებისთვის არის ავეიტელი ბარაკები. ძალიან წეშეშაობდა ეკ. ავოთდელიკი, რომელიც თხოოოოლი ეს სამეკ გადადეოთ შემდეგისათვის. ბარაკები სეკტაშმერნი ზზდ ყოფილა და აკმეეი ეკერ უსარგებლნაათ მი-ნი, ავთანდელოოკი ეკ კიდევ საქმის ბადდეგ-ბას სკდელოობდა. ეხლანდელ საბეუოს ამ ბარაკების შეტის არა გაოკეეეეეეეთ-ია და ითმი გახსნა რომ გადადეეეეეეეოოოოს, სასაკეოო საქმე ფდეპაროობოდა. ბოლოს ოოوو

ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲥᲠᲝᲜᲘᲙᲐ

« საბოლოოوو

ᲛᲐᲜᲓᲣᲠᲘ ᲬᲘᲜᲐᲛᲝᲓᲒᲝᲛᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲪᲮᲝᲑᲐ

ᲛᲔᲠᲒᲔᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲪᲮᲝᲑᲐ

ваю: Тифлисскаго, Кутаисскаго и Эриванскаго. Тифлисскаго — 1 ноября, Кутаисскаго — 1 декабря, Эриванскаго — 1 февраля. Кроме того, 1 ноября 1902 г. открыто Тифлисское отделение Общества для распространения среди женщин-магометанок грамотности и ремесленных знаний. Отделение это, по мнению Общества, будет иметь большое значение для всего Закавказья, так как оно будет распространять среди женщин-магометанок грамотность и ремесленные знания, которые, в свою очередь, будут способствовать развитию в них чувства человеческого достоинства, а также, в виду того, что Общество ставит перед собою задачу — не только не вмешиваться в дела, не касающиеся его, но и не допускать вмешательства в его дела, — Общество, в лице своего Тифлисского отделения, не допустит вмешательства в свои дела, не касающиеся его, и